

RENOWACJA KOŚCIOŁA WE FUENTES

12 października 2022 roku, w dzień Maryjnego święta *Nuestra Señora del Pilar*, w malutkiej, niezamieszkałej od 1960 roku wsi *Fuentes de Carbonero el Mayor*, nieopodal Segowii, miała miejsce celebrowanie o prawdziwie doniosłym znaczeniu.

Biskup Segowii, César Franco, w otoczeniu ponad 30 prezbiterów, przewodniczył Eucharystii, z udziałem przeszło 500 osób, które wypełniły wnętrze świątyni i obszar wokół kościoła.

Dzięki wielkiej pracy i wielu wysiłkom podjętym przez Droge, a teraz doprowadzonym do końca, udało się całkowicie odnowić malutki kościół otoczony polami.

Co jest takiego szczególnego w tej okolicy? Dlaczego odnowiono kościół w miejscu porzuconym przez ludzi i, można by nawet pomyśleć, opuszczonym Boga?

MIEJSCE DO PIELGRZYMOWANIA

Aby odwiedzić Fuentes, wyślij prośbę na adres:

fuentesdecarbonero@gmail.com

Wskaż zaplanowany dzień i godzinę oraz podaj liczbę pielgrzymów.

Droga dojazdowa i parking są bardzo ograniczone dlatego należy koniecznie zarezerwować dzień i godzinę wizyty.

KOŚCIOŁ WE FUENTES DE CARBONERO

**Miejsce pielgrzymek i celebrowania,
świadek historii, którą Bóg z nami prowadzi.**

«Zrobiło na mnie wrażenie to, że wszystkie okoliczne domy były zniszczone, a jedyne, co się ostało w tej opuszczonej miejscowości, to kościół, i to kościół pełen biedaków».

«Tu celebrowaliśmy Wigilię Paschalną wraz z braćmi z baraków i z pierwszej wspólnoty z Madrytu. Nie mieliśmy światła i przyświecaliśmy sobie jedynie starą świecą, którą znaleźliśmy. O świcie zjedliśmy baranka, którego przywieźliśmy z Carbonero».

Kiko Argüello

KIKO ARGÜELLO I FUENTES

W odległości dwóch kilometrów od miasteczka Carbonero el Mayor (Segowia) znajduje się Fuentes de Carbonero. W 1960 roku, miejscowość zostaje opuszczona, pozostaje jedynie świątynia.

Kiko Argüello przy studni we Fuentes

«Bóg zechciał, że w 1965 roku, chcąc znaleźć miejsce odpoczynku i modlitwy, napotkałem opuszczony kościół we Fuentes de Carbonero. Gdy w pochmurny dzień przemierzałem płaskowyż kastylijski, strumień światła oświetlił kamienie, których jest pełno w okolicy i nagle wszystko się rozświetliło, byłem zdumiony: kościół pośrodku tego stepu był prawdziwym objawieniem. Stał otwarty i pusty; miał jeszcze ołtarz i kilka obrazów; zakrystia z drewnianą podłogą służyła mi za miejsce do spania. Żyłem tam przez piętnaście dni, modląc się, samotnie i bardzo owocnie. Widząc, że to wspaniałe miejsce, wracałem tam przy innych okazjach, żyjąc w samotności, w postach i modlitwach i śpiąc w śpiworze w zakrystii».

Kiko Argüello

WIGILIA PASCHAŁNA

«Ponieważ tam niedaleko płynęła rzeka, zdecydowałem, by wybrać się latem na parę dni z braćmi z baraków, żeby i oni mieli wakacje. Przeżyliśmy tydzień odpoczynku, komunii i miłości».

Carmen Hernández we Fuentes, tamtego lata

«W 1967 roku celebrowaliśmy Wigilię Paschalną w kościele we Fuentes z braćmi z Palomeras i tymi z pierwszej wspólnoty z Madrytu.

W 1969 roku powiedziałem ks. Francesco Cuppini – pierwszemu prezbiterowi, który towarzyszył mi i Carmen – żeby przyjechał ze mną spędzić tam Wielki Tydzień. Pojechalśmy, a skoro nie było tam światła, to zapaliliśmy jakąś starą świecę, która tam była. Zamówiliśmy też w pobliskim mieście baranka, żeby go zjeść podczas świątecznego posiłku, nad ranem. Celebrowaliśmy Wigilię Paschalną bez światła; przewodniczył jej ks. Francesco Cuppini».

Kiko Argüello

EWANGELIZACJA

«We Fuentes odbywała się także pierwsza konwienca wędrownych i właśnie stamtąd wyruszyły pierwsze ekipy katechistów do Ameryki».

Kiko Argüello

Kiko Argüello i Carmen Hernández we Fuentes w 1969 roku

Ta pierwsza konwienca, zwołana przez Kiko i Carmen, miała miejsce w dniach od 1 do 20 sierpnia 1969, rok po zainicjowaniu Drogi Neokatechumenalnej we Włoszech.

Od tamtej pory, ta nowa droga inicjacji chrześcijańskiej, synteza katechetyczna oparta na Słowie Bożym, Liturgii i Wspólnocie, prędko rozszerzała się w Hiszpani i we Włoszech, a aktualnie jest obecna na całym świecie.

Stolica Apostolska zatwierdziła Statut Drogi Neokatechumenalnej w 2008 roku.